

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2021 r. – DZ Hyp / SRB**(Sprawa T-395/21)**

(2021/C 349/61)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: DZ Hyp AG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Berger i M. Weber)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek *ex ante* za 2021 r. na Jednolity Fundusz Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB/ES/2021/22), w tym załączników do tej decyzji, w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja, w tym załącznik I, załącznik II i załącznik III do niej, dotyczy składki skarżącej;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby Sąd uznał, że zaskarżona decyzja jest prawnie nieistniejąca z uwagi na użycie przez pozwaną niewłaściwego języka urzędowego i że w związku z tym skarga o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalna ze względu na brak przedmiotu, strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że zaskarżona decyzja jest prawnie nieistniejąca w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg/SRB, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – Deutsche Bank / SRB**(Sprawa T-396/21)**

(2021/C 349/62)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Deutsche Bank AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Berger i M. Weber)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek *ex ante* za 2021 r. na Jednolity Fundusz Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB/ES/2021/22), w tym załączników do tej decyzji, w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja, w tym załącznik I, załącznik II i załącznik III do niej, dotyczy składki skarżącej;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów:

1. Zarzut pierwszy: decyzja narusza obowiązek uzasadnienia ustanowiony w art. 296 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaney dalej „kartą”), ponieważ obarczona jest licznymi brakami w uzasadnieniu, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania przez pozwaną licznych uprawnień dyskrejonalnych, jakie przyznaje jej prawo, i nie ujawnia danych innych instytucji.
2. Zarzut drugi: decyzja narusza wymóg skutecznej ochrony prawnej przewidziany w art. 47 akapit pierwszy karty, ponieważ sądowa kontrola tej decyzji jest praktycznie niemożliwa, co osłabia skuteczną ochronę prawną skarżącej.
3. Zarzut trzeci: art. 4–9 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 ⁽¹⁾ i załącznik I do tego rozporządzenia (zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”), zmienionego rozporządzeniem delegowanym (UE) 2016/1434 ⁽²⁾, naruszają prawo wyższego rzędu, ponieważ praktycznie uniemożliwiają sądową kontrolę decyzji i tym samym osłabiają skuteczną ochronę prawną skarżącej.
4. Zarzut czwarty: decyzja narusza art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/81 ⁽³⁾ w związku z art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽⁴⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem SRM”), ponieważ rocznego poziomu docelowego nie określono na podstawie kwoty depozytów gwarantowanych na początku fazy akumulacji; pomocniczo: art. 69 ust. 1 rozporządzenia SRM narusza prawo wyższego rzędu.
5. Zarzut piąty: art. 6, 7 i 9 rozporządzenia delegowanego oraz załącznik I do tego rozporządzenia naruszają prawo wyższego rzędu w szczególności ze względu na naruszenie wymogu obliczania składek w sposób współmierny do ryzyka, zasady proporcjonalności oraz wymogu pełnego uwzględnienia okoliczności faktycznych.
6. Zarzut szósty: decyzja narusza przysługującą skarżącej wolność prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 16 karty, oraz zasadę proporcjonalności, ponieważ zastosowane mnożniki korekty o ryzyko są niewspółmierne do bardzo wysokiej zdolności skarżącej do pokrycia strat, a tym samym do znacznie niższego ryzyka wykorzystania Jednolitego Funduszu Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w przypadku restrukturyzacji i likwidacji skarżącej.
7. Zarzut siódmy: decyzja narusza art. 16 i 20 karty, a także zasadę proporcjonalności i prawo do dobrej administracji z powodu oczywistych błędów przy wykonywaniu przez pozwaną licznych uprawnień dyskrejonalnych.
8. Zarzut ósmy: art. 20 ust. 1 zdania pierwsze i drugie rozporządzenia delegowanego narusza art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE ⁽⁵⁾ oraz wymóg, by składki były obliczane w sposób współmierny do ryzyka.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1434 z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2016, L 233, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).